Uradni list
Evropske unije

SL
Serija L

2026/261

2.2.2026

# UREDBA (EU) 2026/261 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**z dne 26. januarja 2026**

**o postopnem opuščanju uvoza ruskega zemeljskega plina in pripravi na postopno opuščanje uvoza ruske nafte, izboljšanju spremljanja morebitnih energetskih odvisnosti ter spremembi Uredbe (EU) 2017/1938**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 194(2) in člena 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Nezakonita obsežna invazija Ruske federacije na Ukrajino februarja 2022 je razkrila dramatične posledice obstoječih odvisnosti od ruskega zemeljskega plina za trge in varnost. Voditelji in voditeljice držav ali vlad so se zato v Izjavi iz Versaillesa z dne 11. marca 2022 dogovorili, da bodo postopno zmanjšali in sčasoma v celoti odpravili odvisnost od ruske energije. Komisija je v svojem sporočilu o REPowerEU z dne 8. marca 2022 z naslovom „REPowerEU: skupni evropski ukrepi za cenovno dostopnejšo, zanesljivejšo in bolj trajnostno energijo“ in v svojem sporočilu z dne 18. maja 2022 o načrtu REPowerEU predlagala konkretne ukrepe, s katerimi bi omogočila popolno diverzifikacijo za zmanjšanje odvisnosti od uvoza ruske energije na varen, cenovno dostopen in trajnosten način. Odtlej je bil v procesu diverzifikacije oskrbe s plinom za zmanjšanje odvisnosti od Ruske federacije dosežen znaten napredek. Ker so preostale količine ruskega zemeljskega plina, ki vstopajo v Unijo, še vedno znatne, je Komisija v svojem sporočilu z dne 6. maja 2025 o časovnem načrtu REPowerEU za ustavitev uvoza ruske energije (v nadaljnjem besedilu: časovni načrt REPowerEU) napovedala zakonodajni predlog za popolno postopno opustitev uvoza ruskega plina in izboljšanje obstoječega okvira za obravnavanje energetskih odvisnosti. Da bi zagotovili energetsko varnost in odpornost Unije, je nujno in strateško potrebno obravnavati vse preostale energetske odvisnosti, navedene v časovnem načrtu REPowerEU.

(2) Številni primeri nenapovedanih in neupravičenih zmanjšanj ter prekinitev oskrbe že pred obsežno invazijo na Ukrajino, pa tudi uporaba energije kot orožja s strani Ruske federacije, že vse odtlej dokazujejo, da Ruska federacija sistematično izrablja obstoječe odvisnosti od oskrbe z ruskim plinom kot politično orožje, da bi škodila gospodarstvu Unije. To ima resne negativne posledice za države članice in gospodarsko varnost Unije, za stabilnost enotnega trga, potrošnike Unije in za konkurenčnost na splošno. Zato Unija Ruske federacije in njenih energetskih podjetij ne more več šteti za zanesljive partnerje pri trgovanju z energijo.

([1]) Mnenje z dne 18. septembra 2025 (še ni objavljeno v Uradnem listu).
([2]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2025 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 26. januarja 2026.

(3) Ruska federacija je januarja 2006 ustavila dobavo zemeljskega plina nekaterim državam Jugovzhodne in Srednje Evrope sredi hladnega obdobja, kar je povzročilo dvig cen in ogrozilo ali bi lahko ogrozilo državljane. 6. januarja 2009 je ponovno popolnoma prekinila plin v tranzitu skozi Ukrajino, kar je prizadelo 18 držav članic, zlasti države Srednje in Vzhodne Evrope. Ta motnja v oskrbi je imela v regiji in v celotni Uniji resne negativne posledice za trge plina. Nekatere države članice skoraj 14 dni niso imele nobenega pretoka zemeljskega plina, zaradi česar so morale trajno izključiti ogrevanje v šolah in tovarnah ter razglasiti izredne razmere. Ruska federacija je leta 2014 napadla in nezakonito priključila Krim, zasegla ukrajinska sredstva za proizvodnjo plina na Krimu in zmanjšala dobavo plina več državam članicam, ki so napovedale, da bodo dobavljale plin Ukrajini, kar je povzročilo motnje na trgu in zvišanje cen ter škodilo gospodarski varnosti. Gazprom, izvoznik iz Ruske federacije, ki je pod nadzorom države in ima monopol, je bil v preteklosti zaradi morebitne kršitve pravil Unije o konkurenci večkrat predmet preiskav s strani Komisije in je nato spremenil svoje ravnanje na trgu, da bi obravnavali te njene pomisleke. Zadevni pomisleki glede konkurence so se v več primerih nanašali na tako imenovane „ozemeljske omejitve“ v Gazpromovih pogodbah o dobavi plina, ki prepovedujejo nadaljnjo prodajo plina zunaj ciljne države , ter na dokaze, da je Gazprom uporabljal nepoštene prakse oblikovanja cen in da je bila oskrba z energijo odvisna od političnih koncesij, kot so sodelovanje v ruskih projektih plinovodih ali pridobitev nadzora nad energetskimi sredstvi Unije.

(4) Neizzvana in neupravičena vojna agresija Ruske federacije proti Ukrajini od februarja 2022 ter posledično zmanjšanje oskrbe s plinom, ki se uporablja kot orožje, v povezavi z manipulacijo trgov z namernimi motnjami pretoka plina so razkrili ranljivosti in odvisnosti v Uniji in njenih državah članicah, za katere je očitno, da bi lahko neposredno in resno vplivale na delovanje trga plina Unije, gospodarstvo Unije in njene bistvene varnostne interese ter da bi lahko neposredno škodovale državljanom Unije, saj lahko motnje v oskrbi z energijo škodujejo njihovemu zdravju ali življenju. Dokazi kažejo, da je družba Gazprom, ki je pod nadzorom države, namerno manipulirala z energetskimi trgi Unije, da bi zvišala cene energije. Ravni v velikih podzemnih skladiščih v Uniji pod nadzorom družbe Gazprom so bile najnižje dotlej, ruske družbe pa so zmanjšale prodajo na plinskih vozliščih Unije in pred invazijo v celoti prenehale uporabljati lastno prodajno platformo, kar je vplivalo na kratkoročne trge in poslabšalo že tako zaostrene razmere na področju oskrbe po nezakoniti invaziji Ruske federacije na Ukrajino. Ruska federacija od marca 2022 sistematično ustavlja ali zmanjšuje dobavo zemeljskega plina državam članicam, kar je povzročilo znatne motnje na trgu plina v Uniji. To je vplivalo zlasti na dobavo v Unijo po plinovodu Jamal, dobavo na Finsko in plinovod Severni tok 1, skozi katerega je družba Gazprom najprej zmanjšala pretoke, na koncu pa v celoti prekinila dobavo.

(5) Ker Ruska federacija uporablja oskrbo s plinom kot orožje in manipulira trg z namernimi motnjami pretoka plina, so se cene energije v Uniji nenadno in močno zvišale in leta 2022 dosegle dotlej najvišje ravni, ki so bile do osemkrat višje od povprečja prejšnjih let. Posledična potreba po iskanju alternativnih virov dobave plina, spremembi poti oskrbe, polnjenju skladišč za zimo in iskanju rešitev za težave s prezasedenostjo plinske infrastrukture Unije je nadalje prispevala k veliki nestanovitnosti cen in zvišanju cen v letu 2022, kakršnega dotlej še ni bilo.

(6) Izjemno visoke cene plina so se odražale v visokih cenah električne energije in zvišanju cen drugih energentov, kar je povzročilo trajno visoko inflacijo. Globoka gospodarska kriza z negativnimi stopnjami rasti v številnih državah članicah, ki so jo povzročile visoke cene energije in njihova nestanovitnost, je ogrozila gospodarstvo Unije, spodkopala kupno moč potrošnikov in zvišala proizvodne stroške, kar je povzročilo tveganja za socialno kohezijo in stabilnost ter celo za življenje ali zdravje ljudi. Prekinitve oskrbe so povzročile tudi zelo resne težave, kar zadeva zanesljivost oskrbe z energijo v Uniji, in 11 držav članic prisilile, da razglasijo stopnjo energetske krize na podlagi Uredbe (EU) 2017/1938 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]). Zaradi odvisnosti Unije med to krizo je Ruska federacija z manipulacijami trga dosegla rekordne dobičke iz preostale trgovine z energijo z Evropo, prihodki od uvoza plina so namreč v letu 2024 še vedno znašali 15 milijard EUR. Te prihodke je morda lahko uporabila za financiranje nadaljnjih gospodarskih napadov na Unijo in tako ogrozila gospodarsko varnost. Uporabila jih je morda lahko tudi za financiranje vojne agresije proti Ukrajini, ki predstavlja veliko grožnjo za politično in gospodarsko stabilnost v Evropi.

([3]) Uredba (EU) 2017/1938 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2017 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom in o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 994/2010 (UL L 280, 28.10.2017, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj).

(7) Nedavna kriza je dokazala, da so zaupanja vredni trgovinski odnosi s partnerji, ki dobavljajo energente, ključni za ohranjanje stabilnosti trga, pa tudi za varovanje življenja in zdravja ljudi ter bistvenih varnostnih interesov Unije, zlasti zato, ker je Unija v veliki meri odvisna od uvoza energije iz tretjih držav. Ohranjanje oskrbe z energijo iz Ruske federacije bi Unijo izpostavilo stalnim gospodarskim in varnostnim tveganjem, torej zanesljivosti njene oskrbe z energijo ne bi povečalo, temveč bi jo zmanjšalo. Tudi odvisnost od manjših količin uvoza ruskega plina lahko, če jo Ruska federacija zlorablja, znatno izkrivlja dinamiko cen, čeprav le začasno, in povzroča motnje na trgih energije, zlasti v tistih regijah, ki so še vedno močno odvisne od uvoza iz Ruske federacije. Spričo dolgotrajnega in doslednega vzorca tržnih manipulacij in motenj v oskrbi, pa tudi spričo dejstva, da vlada Ruske federacije trgovino s plinom dosledno uporablja kot orožje za doseganje političnih, in ne trgovinskih ciljev, je primerno sprejeti pravno zavezujoče ukrepe za odpravo vseh preostalih ranljivosti Unije zaradi odvisnosti od uvoza zemeljskega plina iz Ruske federacije po plinovodih (v nadaljnjem besedilu: plin iz plinovoda) in utekočinjenega zemeljskega plina (UZP).

(8) Omejitve mednarodnih transakcij iz te uredbe so skladne z zunanjim delovanjem Unije na drugih področjih, kot je določeno v členu 21(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU). Odnosi med Unijo in Rusko federacijo so se v zadnjih letih, zlasti pa od leta 2022 dalje močno poslabšali. To poslabšanje odnosov je posledica očitnega nespoštovanja mednarodnega prava s strani Ruske federacije ter zlasti njene neizzvane in neupravičene vojne agresije proti Ukrajini. Unija od julija 2014 postopno uvaja omejevalne ukrepe za trgovino z Rusko federacijo kot odziv na delovanje Ruske federacije proti Ukrajini. Unija lahko na podlagi izjem, ki se uporabljajo na podlagi Sporazuma o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije in zlasti člena XXI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994 (varnostne izjeme) ter smiselnih izjem na podlagi Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju z Rusko federacijo, blagu, uvoženemu iz Ruske federacije, ne prizna ugodnosti, ki so dodeljene podobnim proizvodom, uvoženim iz drugih držav (obravnava po načelu države z največjimi ugodnostmi). Zato lahko Unija uvede prepovedi ali omejitve uvoza blaga iz Ruske federacije, če meni, da so taki ukrepi, sprejeti v času obstoječih izrednih razmer v mednarodnih odnosih med Unijo in Rusko federacijo, potrebni za zaščito bistvenih varnostnih interesov Unije.

(9) Diverzifikacija uvoza UZP je bistvena za krepitev in ohranjanje energetske varnosti v Uniji. Da bi preprečili tveganje, da bi se lahko dolgoročne rezervacije zmogljivosti terminalov za UZP, ki so v lasti ruskih podjetij, uporabile za oviranje uvoza iz alternativnih virov s praksami kopičenja zmogljivosti, kot so prakse z rezervacijo zmogljivosti za utekočinjanje ali skladiščenje brez njihove dejanske uporabe ali z namenom, da se konkurentom prepreči uporaba infrastrukture, morajo, kjer je to ustrezno, regulativni organi in organi, pristojni za konkurenco, v celoti izkoristiti trdne pravne instrumente, ki so na voljo na podlagi energetskega in konkurenčnega prava Unije in nacionalnega energetskega in konkurenčnega prava. Kadar carinski organi ugotovijo, da ruski plin še pred vstopom na carinsko območje Unije povzroča tveganje za varnost ali zaščito, bi morali uporabiti določbe o obvladovanju tveganja iz Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljnjem besedilu: carinski zakonik Unije) ([4]), da bi se izognili takim tveganjem.

(10) Komisija je skrbno ocenila vpliv morebitne prepovedi uvoza zemeljskega plina iz Ruske federacije na Unijo in njene države članice. Pravzaprav so bila od leta 2022 naprej opravljena in objavljena pripravljalna dela in več podrobnih analiz posledic popolne opustitve ruskega plina , Komisija pa se je lahko oprla tudi na številna posvetovanja z deležniki, zunanjimi strokovnjaki in agencijami ter študije o učinkih postopnega opuščanja ruskega plina. Analiza Komisije je pokazala, da bi postopno opuščanje uvoza ruskega zemeljskega plina, pripravljeno postopno, usklajeno in dobro ter v duhu solidarnosti, verjetno imelo omejen vpliv na cene energije v Uniji in da bi zaradi izstopa nezanesljivega trgovinskega partnerja s trgov Unije okrepilo zanesljivost oskrbe Unije z energijo, ne pa je ogrozilo. Kot je določeno v časovnem načrtu REPowerEU, so se z izvajanjem načrta REPowerEU že zmanjšale odvisnosti Unije od dobav iz Ruske federacije, na primer z uvedbo ukrepov za zmanjšanje povpraševanja po plinu ali pospešitev uvajanja obnovljivih virov energije, pa tudi z aktivno podporo diverzifikaciji oskrbe z energijo in povečanjem pogajalske moči Unije prek skupne nabave plina. Ocena učinkov je pokazala tudi, da se lahko z vnaprejšnjim usklajevanjem politik diverzifikacije preprečijo škodljivi učinki na cene ali dobavo.

([4]) Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

(11) Ta uredba je v celoti skladna s strategijo Unije za zmanjšanje njene odvisnosti od uvoza fosilnih goriv s krepitvijo razogljičenja in hitro širitvijo doma proizvedene čiste energije. Kot je določeno v časovnem načrtu REPowerEU, je izvajanje načrta REPowerEU že privedlo do znatnega zmanjšanja v višini več kot 60 milijard kubičnih metrov letno pri uvozu plina v obdobju 2022–2024, kar je Uniji omogočilo zmanjšanje njene odvisnosti od dobav iz Ruske federacije. Nadaljnje zmanjšanje odvisnosti bi bilo mogoče doseči z ukrepi za zmanjšanje povpraševanja po plinu, povečanje energetske učinkovitosti ali pospešitev zelenega prehoda s pospešenim uvajanjem zmogljivosti za proizvodnjo vetrne in sončne energije, s čimer bi se znatno povečal delež obnovljivih virov energije v mešanici energijskih virov, ter z dejavno podporo diverzifikaciji oskrbe z energijo in povečanju pogajalske moči Unije prek skupne nabave plina. Poleg tega naj bi se s popolno izvedbo energetskega prehoda, nedavnim akcijskim načrtom za cenovno dostopno energijo in drugimi ukrepi, zlasti naložbami v proizvodnjo nizkoogljičnih alternativ za energetsko intenzivne proizvode, kot so gnojila, do leta 2030 nadomestilo do 100 milijard kubičnih metrov zemeljskega plina. Ta skupna prizadevanja bodo okrepila odpornost, konkurenčnost in odprto strateško avtonomijo Unije, podprla evropsko industrijo, mala in srednja podjetja ter državljane ter olajšala postopno opuščanje uvoza plina iz Ruske federacije.

(12) V skladu z Izjavo iz Versaillesa in sporočilom o REPowerEU je veliko uvoznikov plina že prekinilo ali znatno zmanjšalo svojo oskrbo s plinom iz Ruske federacije. Kot je navedeno v oceni učinka, se lahko preostale količine plina na podlagi obstoječih pogodb o dobavi postopno opustijo brez znatnih gospodarskih vplivov ali tveganj za zanesljivost oskrbe, saj je na svetovnem trgu plina dovolj alternativnih dobaviteljev, trg Unije s plinom je dobro medsebojno povezan, na voljo pa je tudi dovolj uvozne infrastrukture . Povezani ukrepi morajo biti v skladu s sedanjim okvirom energetske politike Unije.

(13) S tovori UZP se v nekaterih primerih prevaža plin, proizveden v različnih državah in pomešan. Prepoved uvoza zemeljskega plina iz Ruske federacije bi se morala torej uporabljati tudi za količine plina v takem tovoru, ki so proizvedene v Ruski federaciji. Kadar lahko uvozniki nedvoumno dokumentirajo ustrezne deleže UZP, proizvedene zunaj Ruske federacije, bi moralo biti mogoče uvoziti neruske količine UZP, vsebovane v tovoru UZP.

(14) Kratkoročne pogodbe o dobavi se nanašajo na manjše količine kot velike dolgoročne pogodbe o dobavi, ki so jih uvozniki sklenili z ruskimi podjetji, in obstoječe kratkoročne pogodbe o dobavi se bodo, ko bo ta uredba začela veljati, v vsakem primeru skoraj iztekle. Zaradi tega se zdi, da je tveganje za gospodarsko varnost, ki izhaja iz obstoječih kratkoročnih pogodb o dobavi, majhno. Obstoječe kratkoročne pogodbe o dobavi je zato primerno izvzeti iz takojšnje uporabe prepovedi uvoza, da se omogoči prehodno obdobje, ki za uvoz UZP, ob upoštevanju člena 3ra Uredbe Sveta (EU) št. 833/2014 ([5]), traja do 25. aprila 2026, za plin iz plinovoda pa do 17. junija 2026.

(15) Uvozniki z dolgoročnimi pogodbami o dobavi bodo običajno potrebovali več časa za iskanje alternativnih poti oskrbe in virov kot imetniki kratkoročnih pogodb o dobavi, ker se dolgoročne pogodbe o dobavi običajno nanašajo na znatno večje količine v daljšem časovnem obdobju kot kratkoročne pogodbe o dobavi. Zato bi bilo treba uvesti prehodno obdobje v zvezi s prepovedjo uvoza plina za obstoječe dolgoročne pogodbe o dobavi, da se imetnikom dolgoročnih pogodb o dobavi zagotovi dovolj časa za ustrezno diverzifikacijo dobave. UZP se lahko pridobiva po vsem svetu in odjemalci UZP se pri prehodu na alternativne dobavitelje na svetovnem trgu UZP običajno ne soočajo s fizičnimi ovirami, diverzifikacija za odjemalce plina iz plinovoda, zlasti v državah brez infrastrukture za UZP, pa je lahko bolj zapletena. Zato bi bilo treba za oskrbo s plinom na podlagi obstoječih dolgoročnih pogodb o plinovodih odobriti daljše prehodno obdobje.

(16) Pojavile so se specifične situacije, kadar so državo, ki se trenutno še vedno oskrbuje na podlagi obstoječih dolgoročnih pogodb o dobavi ruskega plina iz plinovoda, še posebej prizadele nedavne spremembe poti oskrbe iz Ruske federacije, ki so onemogočile možnost uvoza plina po teh dobavnih poteh, in sicer zaradi omejenih ali neobstoječih alternativnih poti za prenos pogodbenega plina. Za izboljšanje stanja dobavitelji iz drugih držav članic trenutno zagotavljajo dobavo plina iz plinovoda na podlagi kratkoročnih pogodb o dobavi z dobavitelji iz Ruske federacije prek povezovalnih točk, ki niso preobremenjene. Zaradi teh zelo specifičnih razmer in da se jim da dovolj časa za iskanje novih dobaviteljev, bi se moralo daljše prehodno obdobje uporabljati tudi za tiste kratkoročne pogodbe o dobavi z dobavitelji iz Ruske federacije, ki se uporabljajo za oskrbo neobalnih držav, na katere vplivajo spremembe poti oskrbe za ruski plin.

([5]) Uredba Sveta (EU) št. 833/2014 z dne 31. julija 2014 o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini (UL L 229, 31.7.2014, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/833/oj).

(17) Čeprav se zdi upravičeno, da se obstoječe „stare“ pogodbe o dobavi izvzamejo iz takojšnje uporabe prepovedi uvoza ruskega plina, tako začasno izvzetje ne bi smelo veljati za vse pogodbe, sklenjene pred začetkom veljavnosti te uredbe. Dejansko bi lahko začasno izvzetje vseh obstoječih pogodb o dobavi iz prepovedi ustvarilo spodbudo za ruske dobavitelje, da izkoristijo čas med objavo predloga Komisije za to uredbo in začetkom veljavnosti prepovedi za povečanje sedanje dobave, in sicer s sklenitvijo novih pogodb ali povečanjem količine s spremembo obstoječih pogodb o dobavi ali uporabo prožnosti na podlagi takih pogodb. Da bi s prepovedjo zagotovili, da se bo uvoz iz Ruske federacije zmanjšal, ne pa povečal, se v tej uredbi ne bi smelo nagraditi podjetij za sklenitev novih pogodb za uvoz ruskega plina v času med objavo predloga Komisije za to uredbo in začetkom veljavnosti prepovedi s tem, da bi se jim tudi odobrilo prehodno obdobje. Voditelji in voditeljice držav ali vlad so se namreč že marca 2022 zavezali, da bodo postopno opustili oskrbo z ruskim plinom, na podlagi te zaveze pa je Komisija predlagala strategijo REPowerEU, načrt REPowerEU in časovni načrt REPowerEU. Najpozneje od objave predloga za to uredbo je postalo neprimerno, da se pogodbe, sklenjene po navedenem datumu, obravnavajo kot „stare“ pogodbe. Za pogodbe, sklenjene po 17. juniju 2025, zato ne bi smele veljati izredne prehodne določbe, ki veljajo za obstoječe kratkoročne in dolgoročne pogodbe o dobavi.

(18) Da bi preprečili povečanje količin uvoza, določenih v obstoječih pogodbah o dobavi , bi bilo treba spremembe obstoječih pogodb o dobavi za namene te uredbe obravnavati kot nove pogodbe, za povečanje količin uvoza z uporabo pogodbene prožnosti pa se ne bi smelo uporabljati prehodno obdobje. Za nekatere primere nujnih sprememb obstoječih pogodb o dobavi bi bilo treba določiti izjeme, v kolikor ne pomenijo povečanja pogodbenih količin ali podaljšanja časa dobave. Cenovna nihanja, ki so posledica indeksacije cen, že predvidene v obstoječih pogodbah o dobavi, ne pomenijo spremembe obstoječih pogodb o dobavi.

(19) Ta uredba uvaja jasno pravno prepoved uvoza ruskega zemeljskega plina in pomeni suveren akt Unije, na katerega uvozniki plina ne morejo vplivati, zaradi česar je uvoz zemeljskega plina iz Ruske federacije nezakonit, z neposrednim pravnim učinkom in brez diskrecijske pravice držav članic glede njegove uporabe.

(20) Za razliko od drugega blaga je zemeljski plin homogeno blago, s katerim se trguje v + velikih količinah in se pogosto večkrat preprodaja med trgovci na veleprodajni ravni. Ob upoštevanju posebne zapletenosti sledenja izvoru zemeljskega plina in ob upoštevanju, da bi ruski dobavitelji lahko poskušali zaobiti to uredbo, na primer s prodajo prek posrednikov, pretovarjanjem ali prevozom prek drugih držav, bi morala ta uredba zagotoviti učinkovit okvir za preprečevanje izogibanja prepovedim. Ustreznim organom bi zato bilo treba omogočiti sprejetje potrebnih ukrepov za ugotavljanje, ali je zemeljski plin, dobavljen iz Ruske federacije, vnesen na carinsko območje Unije prek shem, vzpostavljenih za izogibanje tej uredbi. Pri ugotavljanju, ali je zemeljski plin sproščen v prosti promet v Uniji, carinski organi ne bi smeli biti odvisni le od informacij iz carinske deklaracije, temveč bi morali imeti možnost, da, kadar menijo, da je to relevantno, na podlagi drugih ustreznih informacij ocenijo, ali je blago, vneseno v Unijo, dejansko namenjeno sprostitvi v prosti promet. V tej uredbi bi moralo biti zahtevano tudi, da se ugotovita država proizvodnje in dobavna veriga zemeljskega plina, uvoženega v Unijo.

(21) Uvozniki zemeljskega plina bi morali biti dolžni organom zagotoviti vse informacije, potrebne za ugotovitev države proizvodnje zemeljskega plina, uvoženega v Unijo, ter določitev, ali za uvoženi plin velja splošna prepoved ali ena od njenih izjem. Koncept „izvora“ na podlagi carinske zakonodaje Unije morda ne omogoča vedno identifikacije države proizvodnje uvoženega plina, na primer če je bil plin predelan (npr. utekočinjen ali ponovno uplinjen) po izstopu iz Ruske federacije. Ta uredba bi zato morala zajemati tudi primere, v katerih se država „izvora“ na podlagi carinske zakonodaje Unije razlikuje od države proizvodnje plina, in določati mehanizem za preverjanje, ali je bil zemeljski plin pridobljen ali utekočinjen v Ruski federaciji. Prepoved bi morala veljati za ves plin, ki je bil pred uvozom v Unijo izvožen iz Ruske federacije, bodisi z neposrednim izvozom iz Rusije v Unijo bodisi s posrednim izvozom prek tretje države, razen v primeru tranzita.

(22) Zaradi specifičnih značilnosti plina iz plinovoda in UZP in da bi omogočili nemoten postopek preverjanja države proizvodnje in pogojev za morebitna začasna izvzetja pred vstopom plina na carinsko območje Unije, bi bilo treba uvesti postopek pridobitve predhodnega dovoljenja. Če dovoljenje ni pridobljeno, bi bilo treba uvoz zavrniti. Organe za izdajo dovoljenj in, kadar je ustrezno, carinske organe, bi bilo treba vnaprej obvestiti o nameravanem uvozu v Unijo in jim predložiti informacije, ki so potrebne za preverjanje države proizvodnje in za določitev, ali so izpolnjeni pogoji za začasno izvzetje na podlagi te uredbe. Čeprav bi si morali organi za izdajo dovoljenj prizadevati, da se dovoljenje izda v obdobju med predložitvijo informacij s strani uvoznika in načrtovanim vstopom na carinsko območje Unije, da bi olajšali uvoz plina v Unijo, bi tudi morali imeti možnost, da odločitev sprejmejo pozneje, zlasti v primeru dvomov glede predloženih informacij. Predhodno dovoljenje ne bi smelo posegati v obstoječa izvršilna pooblastila carinskih organov. Uvoz zemeljskega plina iz držav proizvajalk plina bi moral biti iz te obveznosti izvzet, če je Unija v preteklosti iz teh držav uvozila znatne količine in če so te države s prepovedjo uvoza ruskega plina ali z omejevalnimi ukrepi proti ruski plinski infrastrukturi, ruskim podjetjem za plin ali osebam, ki taka podjetja upravljajo, dokazale, da ne želijo podpirati ruskega sektorja plina, ali če te države nimajo potrebne infrastrukture za uvoz zemeljskega plina po plinovodih ali UZP. Komisija bi morala pripraviti seznam takih držav in ga ustrezno posodobiti.

(23) Organi za izdajo dovoljenj in, kadar je ustrezno, carinski organi bi morali imeti možnost, da zahtevajo vse informacije, potrebne za oceno zakonitosti uvoza. Poleg tega bi morali imeti možnost, da se oprejo na informacije iz drugih virov. Ker so pogodbeni pogoji, ki določajo elemente, relevantne za oceno, pogosto kompleksni, bi bilo treba organe pooblastiti, da od uvoznikov zahtevajo podrobne informacije o pogodbi, vključno s celotnimi pogodbami o dobavi, kadar je to potrebno za razumevanje konteksta nekaterih klavzul ali sklicevanj na druge pogodbene določbe. Ta uredba bi morala vključevati pravila za zagotovitev učinkovitega varstva poslovnih skrivnosti zadevnih podjetij.

(24) Organi za izdajo dovoljenj in carinski organi bi morali pri izvrševanju svojih pooblastil pozornost nameniti povezovalnim točkam, obratom za UZP ali tranzitnim plinovodom, kjer je tveganje za izogibanje veliko. Pri prevozu nafte so bile za izogibanje omejevalnim ukrepom opažene prakse uporabe flot v senci, ki bi lahko pomenile tveganje za uvoz UZP, kar bi torej ogrozilo cilje te uredbe. Organi bi morali v tesnem medsebojnem sodelovanju po potrebi prilagoditi svoje prednostne naloge izvrševanja, da bi obravnavali morebitne prakse izogibanja, ugotovljene med izvajanjem te uredbe. Komisija bi morala tudi stalno spremljati pretok ruskega zemeljskega plina skozi tretje države.

(25) Nekateri deli ruske infrastrukture za prenos plina so neposredno povezani z Unijo, nekateri tranzitni plinovodi, ki Rusko federacijo povezujejo z Unijo, pa tečejo prek tretjih držav, pri čemer na poti od Ruske federacije do Unije zaenkrat na njih ni vstopnih točk. Zato bi moralo biti predpostavljeno, da zemeljski plin, ki se uvaža v Unijo prek meja ali povezovalnih plinovodov ali povezovalnih točk med Rusko federacijo in Unijo ali Belorusijo in Unijo ter zemeljski plin, ki prihaja prek plinovoda, kot je TurkStream na povezovalni točki Strandža 2/Malkoclar, izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije. Kadar se trdi, da je zemeljski plin, ki prihaja na te meje, povezovalne plinovode ali povezovalne točke, v okviru postopka „tranzita“ prek Ruske federacije, bi bilo treba uporabiti strogi nadzor. Ruska federacija je pomembna izvoznica plina in v preteklosti ni imela pomembne vloge kot tranzitna država za plin zaradi več dejavnikov, kot so pomanjkanje infrastrukture za ponovno uplinjanje, organizacija trgovine s plinom v Ruski federaciji prek monopolnega izvoza po plinovodih, poslovni modeli ruskih podjetij za plin, ki ne temeljijo na organiziranju tranzita, in geografska lega Ruske federacije. Zaradi tega in ob upoštevanju spodbud ruskih dobaviteljev za izogibanje prepovedi uvoza bi morali carinski organi zavrniti uvoz količin zemeljskega plina, ki so domnevno v tranzitu, razen če se lahko predložijo nedvoumni dokazi, da je zadevni plin v tranzitu skozi Rusko federacijo in da njegova država proizvodnje ni Ruska federacija. Ta dokazila bi bilo treba organom za izdajo dovoljenj predložiti dovolj zgodaj, da se omogoči sledljivost uvoženega plina do kraja proizvodnje, in najkasneje en mesec pred vstopom v carinsko območje Unije.

(26) Povezovalna točka Strandža 1 povezuje Unijo s plinovodnim sistemom, skozi katerega se ne prenaša le plin iz Republike Azerbajdžan ali Republike Turčije, temveč tudi znatne količine plina iz Ruske federacije. Zato bi bilo treba zahtevati nedvoumne dokaze za ugotovitev, da država proizvodnje ni Ruska federacija, in organom dati dovolj časa, da preverijo, da plin, uvožen prek povezovalne točke Strandža 1, dejansko ne izvira ali se neposredno ali posredno ne izvaža iz Ruske federacije. Če bi se v prihodnosti s plinovodnimi sistemi za prenos znatnih količin ruskega plina povezale druge povezovalne točke, bi se moral uporabljati enak standard nadzora.

(27) Poleg tega bi lahko znatne količine zemeljskega plina v Unijo vstopile tudi v okviru postopka „tranzita“. Ker se stroga pravila o spremljanju uvoza plina, kot je pridobitev predhodnega dovoljenja, ne uporabljajo za plin, ki prečka Unijo v okviru postopka „tranzita“ ali se skladišči na podlagi pravil o carinskem skladiščenju, je primerno določiti posebne zaščitne ukrepe v obliki režima spremljanja tranzita, ki bi carinskim organom omogočil spremljanje pretoka plina v okviru postopka „tranzita“, da bi zagotovili, da zemeljski plin, ki prečka Unijo v okviru postopka „tranzita“, na koncu ne vstopi v prosti promet v Uniji. Kadar gospodarski subjekti skladiščijo plin v postopku začasnega skladiščenja ali v okviru postopka „tranzita“ ali postopka carinskega skladiščenja na podlagi carinskega zakonika Unije, bi morale imeti države članice vzpostavljene ustrezne mehanizme spremljanja in izvrševanja za zagotovitev, da uporaba skladiščenja v Uniji s strani tretjih držav ne predstavlja tveganja za nacionalno ali regionalno zanesljivost oskrbe in izpolnjevanje obveznosti skladiščenja, ter Komisiji zagotoviti ustrezne informacije.

(28) V skladu z načelom lojalnega sodelovanja bi morali organi za izdajo dovoljenj, carinski organi, regulativni organi, pristojni organi, Agencija Evropske unije za sodelovanje energetskih regulatorjev (ACER) in Komisija sodelovati pri izvajanju določb te uredbe in izmenjevati ustrezne informacije, zlasti v zvezi z oceno začasnih izvzetij, ki omogočajo uvoz ruskega zemeljskega plina po začetku veljavnosti te uredbe. Carinski organi, regulativni organi, pristojni organi in ACER bi morali imeti vzpostavljena potrebna orodja in podatkovne zbirke, s katerimi bi zagotavljali, da se lahko ustrezne informacije izmenjujejo med nacionalnimi organi in po potrebi organi v različnih državah članicah. ACER bi moral s svojim strokovnim znanjem prispevati k postopku spremljanja izvajanja te uredbe. Komisija in države članice bi morale imeti možnost za lažjo vzpostavitev potrebnih interoperabilnih skupnih informacijskih sistemov preučiti možnosti za uporabo proračuna, ki je na voljo v okviru Sklada za notranjo varnost, vzpostavljenega z Uredbo (EU) 2021/1149 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]). Carinski organi bi morali regulativnim organom, pristojnim organom in Komisiji vsak mesec posredovati najnovejše informacije o ključnih elementih v zvezi z razvojem uvoza ruskega plina, kot so količine, uvožene na podlagi dolgoročnih ali kratkoročnih pogodb o dobavi, vstopne točke ali pogodbeni partnerji. Komisija bi morala te informacije po potrebi vključiti v poročilo o izvajanju te uredbe. Oceniti bi morala tudi učinkovitost izmenjave informacij in sodelovanja med ustreznimi organi ter v to poročilo po potrebi vključiti priporočila za izboljšanje take izmenjave informacij in sodelovanja.

(29) Izkušnje s postopnim opuščanjem oskrbe z ruskim plinom prek Ukrajine so pokazale, da se lahko z dobro pripravo in usklajevanjem v duhu solidarnosti preprečijo motnje na trgu ali težave z zanesljivostjo oskrbe, ki bi lahko bile posledica zamenjave dobaviteljev plina. Da bi se usklajeno pripravili na popolno opustitev uvoza ruskega plina in trgu zagotovili dovolj časa za predvidevanje s tem povezanih sprememb brez tveganja za zanesljivost oskrbe s plinom ali znatnega vpliva na cene energije, bi morale države članice pripraviti nacionalne načrte za diverzifikacijo za zemeljski plin in jih do 1. marca 2026 predložiti Komisiji. Za te načrte bi morala veljati pravila o varovanju poslovne skrivnosti in se jih ne bi smelo razkriti brez soglasja ustrezne države članice. V njih bi morali biti opisani ukrepi, načrtovani na nacionalni ali regionalni ravni za zmanjšanje povpraševanja, spodbujanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov in zagotavljanje alternativnih dobav, pa tudi opredeljene morebitne tehnične, pogodbene ali regulativne ovire, ki bi lahko otežile proces diverzifikacije. Ker lahko proces diverzifikacije zahteva usklajevanje ukrepov na nacionalni ali regionalni ravni ali ravni Unije, bi morala Komisija oceniti nacionalne načrte za diverzifikacijo za zemeljski plin z možnostjo izdaje priporočil, v katerih bi po potrebi predlagala prilagoditve.

(30) Komisija bi morala pri pripravi nacionalnih načrtov za diverzifikacijo usklajeno in v duhu solidarnosti sodelovati z državami članicami, zlasti z državami Srednje in Jugovzhodne Evrope, da bi našla alternativne načine dobave zemeljskega plina. Z novimi dobavami bi lahko ne le izboljšali zanesljivost oskrbe, temveč bi lahko z uporabo obstoječe infrastrukture, ki se je prej uporabljala za prevoz ruskega plina, nadomestili tudi izgubljene prihodke.

(31) Voditelji in voditeljice držav ali vlad so se v Izjavi iz Versaillesa zavezali, da bodo postopno opustili ne samo oskrbo z zemeljskim plinom iz Ruske federacije, ampak tudi oskrbo z drugo energijo, zlasti oskrbo z nafto. Ruska federacija uporablja prakse podobne tistim na področju plina, pri čemer je plin v preteklosti uporabljala kot sredstvo za izvajanje prisile in manipulacijo, pri trgovanju z nafto z Unijo, kar dokazujejo na primer pretekle prekinitve oskrbe z nafto. Obstoječi odnosi z Rusko federacijo na področju oskrbe z nafto ustvarjajo odvisnosti in varnostna tveganja v Uniji. Da bi preprečili, da Ruska federacija uvoz svoje nafte v Unijo uporablja kot orodje za prisilo, je zato bistveno, da se pripravi pravočasno postopno opuščanje tudi za uvoz nafte iz Ruske federacije. Čeprav omejevalni ukrepi za zagotovitev postopnega opuščanja uvoza nafte iz Ruske federacije že veljajo in se je uvoz nafte znatno zmanjšal, bodo za nadaljnje postopno opuščanje ruske nafte morda potrebni posebni pripravljalni ukrepi in usklajevanje s sosednjimi državami.

([6]) Uredba (EU) 2021/1149 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2021 o vzpostavitvi Sklada za notranjo varnost (UL L 251, 15.7.2021, str. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1149/oj).

(32) Države članice bi zato morale pripraviti tudi nacionalne načrte za diverzifikacijo za surovo nafto in naftne derivate, ki bi morali vključevati ukrepe, vzpostavljene in načrtovane na nacionalni ravni, da se zagotovita preglednost in sledljivost uvoza nafte iz Ruske federacije. Komisija bi morala pripraviti priporočila o navedenih načrtih. Zanje bi morala veljati pravila o varovanju poslovne skrivnosti in se ne bi smeli razkriti brez soglasja ustrezne države članice. Komisija bi morala še naprej obravnavati problem uporabe tako imenovanih flot v senci za izogibanje omejevalnim ukrepom Unije za nafto, zlasti z izvajanjem ukrepov iz načrta REPowerEU.

(33) Izkušnje med plinsko krizo v letih 2022 in 2023 so pokazale, da so celovite informacije o stanju oskrbe in morebitnih odvisnosti od nje ključne za spremljanje oskrbe s plinom v Uniji. Zato bi morali uvozniki ruskega plina, ki uporabljajo prehodna obdobja iz te uredbe, Komisiji predložiti vse informacije, ki so potrebne za oceno morebitnih tveganj za trgovino s plinom. Te informacije bi morale vključevati ključne parametre, ali celo celotne dele besedila, ustreznih pogodb o dobavi plina, razen informacij o cenah, kadar je to potrebno za razumevanje konteksta nekaterih klavzul ali sklicevanj na druge določbe v pogodbi. Komisija bi morala pri spremljanju oskrbe s plinom v Uniji upoštevati tudi informacije o uvozu, ki jih zagotovijo carinski organi, in informacije iz nacionalnih načrtov za diverzifikacijo. Koordinacijsko skupino za plin, ustanovljeno z Uredbo (EU) 2017/1938, bi morala redno obveščati o postopku postopnega opuščanja na ravni Unije in predložiti letno poročilo o postopnem opuščanju ruskega plina, ki bi mu lahko bila priložena posebna priporočila in ukrepi Unije za pospešitev postopka postopnega opuščanja.

(34) Države članice in Unija bi morale pri izvajanju te uredbe tesno sodelovati, tudi v zvezi z morebitnimi postopki reševanja sporov. Kjer je to ustrezno, so v uredbah (EU) št. 1219/2012 ([7]) in (EU) št. 912/2014 ([8]) Evropskega parlamenta in Sveta določene nadaljnje podrobnosti o sodelovanju in razdelitvi finančnih odgovornosti med državami članicami in Unijo v zvezi z morebitnimi primeri reševanja sporov med vlagatelji in državo, povezanimi s to uredbo.

(35) Glede na nedavno prakso Ruske federacije, da enostransko spremeni in ovira dogovorjene sodne in arbitražne postopke, niti prizadete osebe niti Unija in države članice ne morejo biti odgovorne za sodbe, arbitražne odločbe ali druge sodne odločbe, sprejete v okviru nezakonitih postopkov, zoper katere v ustrezni jurisdikciji ni dostopa do pravnih sredstev.

(36) Unija je vzpostavila trden pravni okvir za stalno zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom in usklajeno obravnavanje morebitnih kriz pri oskrbi, vključno z obveznostmi držav članic, da zagotovijo učinkovito in operativno solidarnost s sosednjimi državami, ki potrebujejo plin. Komisija bi morala stalno spremljati gibanje tržnih tveganj za oskrbo s plinom, ki so posledica trgovine s plinom z Rusko federacijo, na ravni Unije, regionalni ravni in ravni držav članic. V primeru nenadnih in pomembnih dogodkov, ki resno ogrožajo zanesljivost oskrbe ene ali več držav članic, ter po razglasitvi izrednih razmer v skladu s členom 11 ali 12 Uredbe (EU) 2017/1938 je primerno Komisijo pooblastiti, da sprejme potrebne nujne ukrepe s sprejetjem sklepa o prepovedi uvoza zemeljskega plina ali UZP iz te uredbe v eno ali več držav članic. V takem primeru bi morala imeti Komisija tudi možnost, da začasno opusti zahtevo za predhodno dovoljenje za vstop uvoza plina na carinsko območje Unije, da bi se tako olajšal dodaten uvoz v kratkem času. Vsaka taka začasna opustitev s strani Komisije bi morala biti časovno omejena in se ne bi smela odobriti za več kot štiri tedne hkrati ter bi se morala podaljšati le, če še vedno veljajo pogoji za izredne razmere na podlagi člena 11 Uredbe (EU) 2017/1938. Z izvedbenim sklepom Komisije bi bilo treba določiti dodatne pogoje, potrebne za zagotovitev, da je vsaka taka začasna opustitev strogo omejena na obravnavo grožnje, in bi bilo treba dovoliti le kratkoročne pogodbe . Komisija bi morala o tem obvestiti koordinacijsko skupino za plin ter Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo, v katerem utemelji začasno opustitev in vsako podaljšanje, prav tako pa bi morala pozorno spremljati uporabo vsake take začasne opustitve.

([7]) Uredba (EU) št. 1219/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o prehodnih dogovorih za dvostranske sporazume o naložbah med državami članicami in tretjimi državami (UL L 351, 20.12.2012, str. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1219/oj).

([8]) Uredba (EU) št. 912/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o vzpostavitvi okvira za upravljanje finančnih odgovornosti, povezanih s sodišči za reševanje sporov med vlagatelji in državo, ustanovljenimi z mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenica je Evropska unija (UL L 257, 28.8.2014, str. 121, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/912/oj).

(37) Da bi se izognili izbiranju najugodnejše jurisdikcije glede kazni in zagotovili dosledno uporabo te uredbe, bi morale države članice določiti usklajena pravila o kaznih za kršitve te uredbe. Ker pa bi kršitve te uredbe lahko kršile tudi drugo zakonodajo Unije, ki je tesno povezana s prepovedmi in obveznostmi iz te uredbe, kot so carinska zakonodaja, omejevalni ukrepi ali Uredba (EU) 2017/1938, naložitev kazni ne bi smela privesti do kršitve načela *ne bis in idem* v skladu z Listino o temeljnih pravicah Evropske unije in ustrezno sodno prakso Sodišča Evropske Unije. Ta uredba ne posega v naložitev kazenskih sankcij na podlagi nacionalnega prava.

(38) Ukrepi, uvedeni s to uredbo, v celoti odražajo načelo energetske solidarnosti. Raven izpostavljenosti uvozu ruskega plina se med državami članicami dejansko razlikuje, številne države članice pa so že sprejele ukrepe za postopno opuščanje ruskega plina. S to uredbo bo zagotovljen harmoniziran pristop k postopnemu opuščanju ruskega plina v celotni Uniji, s čimer bo ohranjena solidarnost med državami članicami.

(39) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči na usklajen način in brez tveganja za razdrobljenost trga, temveč se lažje in učinkoviteje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(40) Glede na to, kako pomembno je, da Unija brez odlašanja postopno opusti nadaljnjo gospodarsko odvisnost Unije od uvoza plina iz Ruske federacije, bi morala ta uredba začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Udeleženci na trgu so imeli po Izjavi iz Versaillesa iz marca 2022 in sprejetju predloga te uredbe 17. junija 2025 veliko časa za prilagoditev svojega portfelja oskrbe. Kljub temu se zdi primerno določiti prehodno obdobje, v katerem bi lahko dobavitelji plina, ki še niso prilagodili svojih strategij oskrbe, sprejeli potrebne ureditve za uskladitev s to uredbo. Prepoved uvoza plina iz Ruske federacije bi se zato morala uporabljati šele od 18. marca 2026. Da bi se uvoznikom z obstoječimi pogodbami o dobavi in uvoznikom, ki sklepajo nove pogodbe, omogočilo, da pravočasno in brez motenj pridobijo potrebno predhodno dovoljenje za načrtovani uvoz plina, bi se morali različni postopki pridobitve dovoljenja iz te uredbe uporabljati pred začetkom uporabe prepovedi uvoza plina iz Ruske federacije –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

## SPLOŠNE DOLOČBE

*Člen 1*

### Predmet urejanja

Ta uredba zagotavlja okvir za odpravo preostale izpostavljenosti Unije znatnim tveganjem za trgovino in zanesljivost oskrbe, ki so posledica trgovine z zemeljskim plinom z Rusko federacijo, ter pripravo na učinkovito in pravočasno postopno opuščanje uvoza nafte iz Ruske federacije, in sicer z določitvijo:

(a) postopne prepovedi uvoza zemeljskega plina iz Ruske federacije;

(b) pravil za izvajanje in spremljanje navedene prepovedi ter postopno opuščanje uvoza nafte iz Ruske federacije in

(c) določb za boljšo oceno zanesljivosti oskrbe z energijo v Uniji.

*Člen 2*

### Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „zemeljski plin“ pomeni plin iz oznak kombinirane nomenklature (KN) 2711 11 00 in 2711 21 00;

(2) „UZP“ pomeni utekočinjeni zemeljski plin iz oznake KN 2711 11 00;

(3) „zemeljski plin v plinastem stanju“ pomeni zemeljski plin iz oznake KN 2711 21 00;

(4) „mešanice“ pomeni mešanice količin UZP iz različnih držav izvora;

(5) „dolgoročna pogodba o dobavi“ pomeni pogodbo za dobavo zemeljskega plina, razen izvedenih finančnih instrumentov za trgovanje z zemeljskim plinom, ki traja več kot eno leto;

(6) „kratkoročna pogodba o dobavi“ pomeni pogodbo za dobavo zemeljskega plina, razen izvedenih finančnih instrumentov za trgovanje z zemeljskim plinom, ki ne presega enega leta;

(7) „neobalna država“ pomeni državo, ki je v celoti obdana s kopnim in nima neposrednega dostopa do morja;

(8) „uvoz“ pomeni sprostitev blaga v prosti promet v smislu člena 201 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([9]) (v nadaljnjem besedilu: carinski zakonik Unije);

(9) „uvoznik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je deklarant, kakor je opredeljen v členu 5, točka 15, carinskega zakonika Unije v ustrezni carinski deklaraciji, oziroma fizično ali pravno osebo, vključno s povezanimi podjetji, ki vnese blago na carinsko območje Unije ali kako drugače da blago na trg Unije;

(10) „povezana podjetja“ pomeni povezana podjetja, kakor so opredeljena v členu 2, točka 12, Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([10]);

(11) „carinski organ“ pomeni carinske organe, kakor so opredeljeni v členu 5, točka 1, carinskega zakonika Unije;

(12) „organ za izdajo dovoljenj“ pomeni organ, ki je pristojen za preučitev prošenj za dovoljenje, vloženih na podlagi člena 5;

(13) „pristojni organ“ pomeni pristojni organ, kakor je opredeljen v členu 2, točka 7, Uredbe (EU) 2017/1938;

(14) „regulativni organ“ pomeni regulativni organ, imenovan na podlagi člena 76(1) Direktive (EU) 2024/1788 Evropskega parlamenta in Sveta ([11]);

(15) „nadzor“ pomeni nadzor, kakor je opredeljen v členu 2, točka 55, Direktive (EU) 2024/1788;

(16) „povezovalna točka“ pomeni povezovalno točko, kakor je opredeljena v členu 2, točka 63, Direktive (EU) 2024/1788;

(17) „povezovalni plinovod“ pomeni povezovalni plinovod, kakor je opredeljen v členu 2, točka 39, Direktive (EU) 2024/1788;

(18) „vstopna točka“ pomeni vstopno točko, kakor je opredeljena v členu 2, točka 61, Direktive (EU) 2024/1788;

(19) „izstopna točka“ pomeni izstopno točko, kakor je opredeljena v členu 2, točka 62, Direktive (EU) 2024/1788;

(20) „prevzemno mesto“ pomeni fizično ali virtualno lokacijo, določeno v pogodbi o dobavi plina, na kateri prodajalec dobavi zemeljski plin, kupec pa ga prejme;

(21) „pogodbene količine“ pomeni količine zemeljskega plina, ki jih je kupec dolžan kupiti in jih je prodajalec dolžan zagotoviti, kakor je določeno v originalni pogodbi o dobavi, vendar brez količin, ki izhajajo iz pogodbenih določb, ki določajo spremembe osnovnih količin, kot so zaokrožene količine, delne količine, dodatne količine ali druge prostorninske spremembe v skladu s pogoji pogodbe, razen plačanih nadomestnih količin, plačanih pred 17. junijem 2025;

([9]) Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

([10]) Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

([11]) Direktiva (EU) 2024/1788 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih notranjega trga plina iz obnovljivih virov, zemeljskega plina in vodika, spremembi Direktive (EU) 2023/1791 in razveljavitvi Direktive 2009/73/ES (UL L, 2024/1788, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj).

(22) „zaokrožene količine“ pomeni količine zemeljskega plina, ki se v danem letu dodajo letni pogodbeni količini, da se zagotovi, da se zadnji tovor zaokroži na celoten tovor;

(23) „delne količine“ pomeni količine zemeljskega plina, prenesene v naslednja pogodbena leta, kadar je količina, dobavljena med letom, večja ali manjša od prilagojene letne pogodbene količine po prilagoditvah; take količine so lahko pozitivne ali negativne;

(24) „dodatne količine“ pomeni količine zemeljskega plina, ki se po presoji stranke pogodbe o dobavi neobvezno dodajo letni pogodbeni količini na podlagi pogodb o dobavi;

(25) „plačane nadomestne količine“ pomeni količine zemeljskega plina, za katere ima kupec pravico ali obveznost, da jih prevzame in plača v naslednjih obdobjih, v skladu z minimalnimi zahtevami glede „vzemi ali plačaj“ in kot nadomestilo za kakršen koli primanjkljaj v pogodbenih količinah, ki niso bile prevzete v prejšnjih obdobjih, kakor je določeno v dolgoročni pogodbi o dobavi;

(26) „časovni razpored dobave“ pomeni časovni razpored ali načrt, dogovorjen med strankami pogodbe o dobavi plina, ki določa količine zemeljskega plina, ki jih mora dobaviti prodajalec in jih mora kupec prejeti v določenih časovnih presledkih, vključno s časom, lokacijo in pogoji dobave, kakor je določeno v pogodbi o dobavi ali katerih koli s tem povezanih operativnih postopkih;

(27) „napoved“ pomeni napoved, kakor je opredeljena v členu 2, točka 8, Uredbe (EU) 2024/1789 Evropskega parlamenta in Sveta ([12]);

(28) „nafta“ pomeni surovo nafto, kondenzate zemeljskega plina, rafinerijske surovine, aditive in kisikove spojine ter druge ogljikovodike in naftne derivate, ki se uvrščajo pod oznaki KN 2709 in 2710;

(29) „država proizvodnje“ pomeni državo, v kateri je pridobljen zemeljski plin, ne glede na to, ali je bil ta zemeljski plin pozneje utekočinjen ali ponovno uplinjen v drugi državi; kadar je zemeljski plin, pridobljen v državah, ki niso Ruska federacija, utekočinjen ali ponovno uplinjen v Ruski federaciji, se za državo proizvodnje šteje Ruska federacija.

POGLAVJE II

## POSTOPNA PREPOVED UVOZA ZEMELJSKEGA PLINA IZ RUSKE FEDERACIJE

*Člen 3*

### Prepoved uvoza zemeljskega plina iz Ruske federacije

1. Uvoz zemeljskega plina v plinastem stanju po plinovodih (v nadaljnjem besedilu: plin iz plinovoda), ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, je prepovedan, razen če se uporablja eno od začasnih izvzetij iz člena 4.

2. Uvoz UZP, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije oziroma je pridobljen iz zemeljskega plina v plinastem stanju, pridobljenega v Ruski federaciji, je prepovedan , razen če se uporablja eno od začasnih izvzetij iz člena 4. Ta prepoved se uporablja tudi za UZP v mešanicah, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije ali je pridobljen iz zemeljskega plina v plinastem stanju, pridobljenega v Ruski federaciji, ki ga vsebujejo mešanice.

*Člen 4*

### Začasno izvzetje za obstoječe pogodbe o dobavi

1. Prepoved na podlagi člena 3(1), se uporablja od 17. junija 2026, prepoved na podlagi člena 3(2), pa se uporablja od 25. aprila 2026, kadar se organom za izdajo dovoljenj lahko dokaže, da se zadevni uvoz izvaja na podlagi kratkoročne pogodbe o dobavi, ki je bila sklenjena pred 17. junijem 2025 in pozneje ni bila spremenjena, razen če je sprememba zajeta z odstavkom 5 tega člena.

([12]) Uredba (EU) 2024/1789 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o notranjem trgu plina iz obnovljivih virov, zemeljskega plina in vodika, spremembi uredb (EU) št. 1227/2011, (EU) 2017/1938, (EU) 2019/942 in (EU) 2022/869 ter Sklepa (EU) 2017/684 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 715/2009 (UL L, 2024/1789, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1789/oj).

2. Prepoved na podlagi člena 3(1) te uredbe, se uporablja od 30. septembra 2027, kadar se organom za izdajo dovoljenj lahko dokaže, da se zadevni uvoz izvaja na podlagi dolgoročne pogodbe o dobavi, ki je bila sklenjena pred 17. junijem 2025 in pozneje ni bila spremenjena, razen če je sprememba zajeta z odstavkom 5 tega člena.

Kadar Komisija ugotovi tveganje, da država članica morda ne bo dosegla cilja napolnjenosti za leto 2027 za podzemno skladiščenje na podlagi člena 6a Uredbe (EU) 2017/1938, ob upoštevanju okoliščin tveganja, da cilj ne bo dosežen, to tveganje potrdi z izvedbenim sklepom najpozneje do 15. septembra 2027.

Kadar Komisija sprejme izvedbeni sklep na podlagi drugega pododstavka tega odstavka, se prepoved na podlagi člena 3(1) te uredbe v navedeni državi članici uporablja šele od 1. novembra 2027, kadar se lahko organom za izdajo dovoljenj dokaže, da se zadevni uvoz izvaja na podlagi dolgoročne pogodbe o dobavi iz prvega pododstavka tega odstavka. Komisija brez odlašanja obvesti Evropski parlament, Svet in koordinacijsko skupino za plin, ustanovljeno s členom 4 Uredbe (EU) 2017/1938, o svojem izvedbenem sklepu.

3. Prepoved na podlagi člena 3(2) se uporablja od 1. januarja 2027, kadar se organom za izdajo dovoljenj lahko dokaže, da se zadevni uvoz izvaja na podlagi dolgoročne pogodbe o dobavi, ki je bila sklenjena pred 17. junijem 2025 in pozneje ni bila spremenjena, razen če je sprememba zajeta z odstavkom 5 tega člena.

4. Prepoved na podlagi člena 3 se uporablja od 30. septembra 2027 ali, kadar Komisija sprejme izvedbeni sklep v skladu z odstavkom 2 tega člena, od 1. novembra 2027, kadar se organom za izdajo dovoljenj lahko dokaže:

(a) da se zadevni uvoz izvaja na podlagi kratkoročne pogodbe o dobavi z dobavo v neobalno državo, ki je potrebna za izpolnitev dolgoročne pogodbe o dobavi iz točke (b) in

(b) da obstaja dolgoročna pogodba o dobavi z dobavo v neobalno državo za uvoz plina iz plinovoda:

(i) ki je bila sklenjena pred 17. junijem 2025 in pozneje ni bila spremenjena, razen če je sprememba zajeta z odstavkom 5 tega člena,

(ii) ki zadeva oskrbo s plinom, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, ter

(iii) za katero ni več mogoče izvesti dobave na prvotno prevzemno mesto na meji med Unijo in tretjo državo.

5. Začasna izvzetja iz odstavkov 1, 2, 3 in 4 se uporabljajo tudi za obstoječe pogodbe o dobavi z naslednjimi spremembami:

(a) zmanjšanjem pogodbenih količin;

(b) znižanjem cen in pristojbin;

(c) spreminjanjem klavzul o zaupnosti;

(d) spreminjanjem operativnih postopkov, kot so komunikacijski postopki;

(e) spremembami naslovov pogodbenih strank;

(f) prenosi pogodbenih obveznosti med povezanimi podjetji;

(g) spremembami, potrebnimi zaradi sodnih ali arbitražnih postopkov, ali

(h) za neobalne države spremembami med nacionalnimi prevzemnimi mesti.

6. Količine uvoza, opravljenega v skladu z odstavki 1, 2, 3 in 4, ne presegajo pogodbenih količin.

POGLAVJE III

**PREDHODNO DOVOLJENJE ZA UVOZ TER PREDLOŽITEV IN IZMENJAVA USTREZNIH INFORMACIJ**

*Člen 5*

**Predhodno dovoljenje za uvoz in predložitev ustreznih informacij**

1. Kadar se zaprosi za začasno izvzetje na podlagi člena 4 je za uvoz potrebno predhodno dovoljenje. Organom za izdajo dovoljenj se zagotovijo vse informacije, ki jih potrebujejo, da ocenijo, ali so izpolnjeni pogoji iz člena 4.

2. Informacije iz odstavka 1 vključujejo najmanj naslednje:

(a) datum sklenitve pogodbe o dobavi plina;

(b) trajanje pogodbe o dobavi plina;

(c) pogodbene količine, vključno z vsemi pravicami do prožnosti navzgor ali navzdol;

(d) identiteto strank pogodbe o dobavi plina, vključno z registracijsko in identifikacijsko številko gospodarskega subjekta (EORI) za stranke, registrirane v Uniji;

(e) za uvoz UZP kraj utekočinjenja in pristanišče prvega natovarjanja;

(f) v primeru mešanic, dokumentacijo, ki zagotavlja količine zemeljskega plina, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, in količine zemeljskega plina iz drugih držav porekla, ki jih vsebuje mešanica, ter informacije o postopku mešanja;

(g) prevzemna mesta, vključno z morebitnimi prožnostmi glede prevzemnih mest, ter

(h) vsako spremembo pogodbe o dobavi plina z navedbo vsebine in datuma spremembe, razen sprememb, ki se nanašajo izključno na ceno plina.

Kadar se zaprosi za začasno izvzetje na podlagi člena 4 in je bila cena zemeljskega plina spremenjena 17. junija 2025 ali pozneje, informacije iz odstavka 1 tega člena vključujejo informacije o spremembi cene.

Informacije iz odstavka 1 se organu za izdajo dovoljenja predložijo najpozneje en mesec pred vstopom zemeljskega plina na carinsko območje Unije. Isti rok se uporablja za mešanice, ki vsebujejo zemeljski plin, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije.

3. Za uvoz zemeljskega plina, je za državo proizvodnje, ki ni Ruska federacija, potrebno predhodno dovoljenje, razen kadar tak uvoz spada pod odstavek 4. Organom za izdajo dovoljenj v državi članici, v kateri naj bi bil zemeljski plin sproščen v prosti promet, se najpozneje pet delovnih dni pred vstopom na carinsko območje Unije predložijo vse informacije, potrebne za določitev države proizvodnje tega zemeljskega plina.

4. Izvzetje iz predhodnega dovoljenja iz odstavka 3 se uporablja, kadar se zemeljski plin uvaža iz države, ki proizvaja zemeljski plin in je leta 2024 v Unijo izvozila več kot pet milijard kubičnih metrov zemeljskega plina ter:

(a) je prepovedala uvoz zemeljskega plina ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, ali uporablja druge omejevalne ukrepe v zvezi s takim plinom ali

(b) nima vzpostavljene plinske infrastrukture, ki bi omogočala uvoz UZP ali plina iz plinovoda.

Komisija najpozneje pet delovnih dni od datuma začetka veljavnosti te uredbe z izvedbenim sklepom pripravi seznam držav ki izpolnjujejo pogoje iz prvega pododstavka.

Komisija spremlja, ali so pogoji iz prvega pododstavka tega odstavka še vedno izpolnjeni, ter ustrezno in brez nepotrebnega odlašanja posodobi seznam na podlagi informacij, ki jih predložijo organi za izdajo dovoljenj ali, kadar je ustrezno, carinski organi in organi Unije na podlagi člena 7(2).

Komisija lahko z izvedbenim sklepom prekliče izvzetje iz predhodnega dovoljenja iz prvega pododstavka tega odstavka, kadar organi za izdajo dovoljenj ali, kadar je ustrezno, carinski organi ugotovijo enega ali več primerov izogibanja prepovedim iz člena 3 s strani izvoznikov iz države, kakor je navedeno v prvem pododstavku tega odstavka, ali kadar ima Komisija razloge za domnevo, da organi iz držav izvoznic ne ukrepajo ustrezno proti praksam izogibanja.

5. Organi za izdajo dovoljenj , carinski organi in drugi organi, vključeni v spremljanje iz členov 6 in 7, lahko zahtevajo podrobnejše informacije, kadar menijo, da informacije, predložene v okviru postopka predhodnega dovoljenja, ne zadostujejo za oceno, ali naj se dovoljenje izda. Opirajo se lahko tudi na informacije iz drugih virov. Organi za izdajo dovoljenj lahko zlasti zahtevajo predložitev besedila nekaterih določb pogodbe o dobavi plina v celoti ali besedilo celotne pogodbe o dobavi plina, razen informacij o cenah, zlasti kadar so nekatere pogodbene določbe medsebojno povezane ali kadar je popolno poznavanje formulacije pogodbenih določb ključno za oceno.

Kadar predložene informacije niso prepričljive, carinski organi zavrnejo sprostitev zadevnega blaga v prosti promet.

Komisija v tesnem sodelovanju z organi za izdajo dovoljenj in, kadar je ustrezno, carinskimi organi, objavi smernice o nadaljnjih podrobnostih v zvezi s postopkom pridobitve predhodnega dovoljenja ter ustreznimi vrstami dokumentov in dokazil, ki jih je treba predložiti.

6. Organi za izdajo dovoljenj in carinski organi preverijo dokazila, predložena za ugotovitev države proizvodnje, in po potrebi zahtevajo dodatne informacije, ki lahko vključujejo, vendar niso omejeni na dokumentacijo o dobavi višje v verigi, kot je javno dostopno satelitsko sledenje tovorov UZP ali informacije o sledenju, ki jih zagotovi Evropska agencija za pomorsko varnost.

7. Za zemeljski plin, ki se uvaža v Unijo prek meja, povezovalnih daljnovodov ali povezovalnih točk med Unijo in Rusko federacijo ali Belorusijo ali po plinovodih, ki povezujejo Rusko federacijo z Unijo in potekajo prek tretjih držav, ne da bi imele vstopne točke med Rusko federacijo in Unijo, se domneva, da se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije .

8. Za zemeljski plin, ki se uvaža v Unijo prek povezovalne točke Strandža 1, se domneva, da se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, razen če se lahko organom za izdajo dovoljenj najpozneje sedem delovnih dni pred vstopom tega plina na carinsko območje Unije nedvoumno dokaže, da država proizvodnje zemeljskega plina ni Ruska federacija.

9. Kadar spremembe v zvezi s plinsko infrastrukturo ali vzorci trgovanja privedejo do tega, da povezovalne točke, razen Strandže 1, povezujejo Unijo s plinovodnimi sistemi za prenos znatnih količin zemeljskega plina, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, se odstavek 8 smiselno uporablja za zemeljski plin, ki se uvaža prek teh povezovalnih točk. Komisija zadevne povezovalne točke opredeli z izvedbenim sklepom Komisije.

10. Kadar se zemeljski plin prevaža prek Unije iz tretje države v tretjo državo v okviru tranzitnega postopka v skladu s carinskim zakonikom Unije, tudi za namene skladiščenja na podlagi pravil o carinskem skladiščenju, so organi za izdajo dovoljenj in, kadar je ustrezno, carinski organi najpozneje pet delovnih dni pred načrtovanim tranzitom obveščeni o:

(a) državi proizvodnje zemeljskega plina, ki bo v tranzitu na podlagi tranzitnega postopka, razen če takšne informacije niso na voljo;

(b) načrtovanih ali dejanskih razporedih napovedi, v katerih so navedeni količina, časovni razpored ter vstopne in izstopne točke plina v tranzitu, po potrebi razčlenjeno po dnevih;

(c) količinah in prevzemnih mestih v pogodbah o dobavi plina ter

(d) pogodbi med prodajalcem ali kupcem ali morebitnim posrednikom in zadevnimi operaterji prenosnih sistemov v Uniji, če je to ustrezno.

Organi za izdajo dovoljenj preverijo doslednost podatkov in, kadar je ustrezno, prejete informacije brez odlašanja izmenjajo s carinskimi organi.

11. Kadar gospodarski subjekti skladiščijo zemeljski plin, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije v postopku začasnega skladiščenja ali v okviru postopka „tranzita“ ali postopka carinskega skladiščenja na podlagi carinskega zakonika Unije na ozemlju Unije, imajo države članice vzpostavljene ustrezne mehanizme spremljanja in izvrševanja za zagotovitev, da uporaba skladiščenja v Uniji v tretjih državah ne predstavlja tveganja za nacionalno ali regionalno zanesljivost oskrbe ali izpolnjevanje obveznosti skladiščenja iz členov 6a do 6d Uredbe (EU) 2017/1938, ter Komisiji predložijo ustrezne informacije.

*Člen 6*

**Učinkovito spremljanje in poročanje**

1. Carinski organi ter po potrebi pristojni in regulativni organi, Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), Evropsko javno tožilstvo (EJT) ter Agencija Evropske unije za sodelovanje energetskih regulatorjev (ACER) zagotovijo učinkovito spremljanje določb iz poglavja II in po potrebi v celoti izkoristijo svoja izvršilna pooblastila in tesno sodelujejo z drugimi ustreznimi nacionalnimi organi, organi iz drugih držav članic, organi Unije in Komisijo.

2. Organi za izdajo dovoljenj in carinski organi morajo pri izvrševanju svojih pooblastil pozornost nameniti povezovalnim točkam, obratom za UZP ali tranzitnim plinovodom, kjer je tveganje za izogibanje veliko, na primer kadar uvoz prihaja iz tretjih držav, ki tudi trgujejo z zemeljskim plinom, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, ali izvažajo zemeljski plin iz proizvodnih obratov, ki so delno v lasti družb iz Ruske federacije. Organi z uporabo mehanizma za sodelovanje med organi na podlagi člena 7 po potrebi prilagodijo svoje prednostne naloge izvrševanja, da bi obravnavali morebitne prakse izogibanja, ugotovljene med izvajanjem te uredbe. Komisija v sodelovanju z državami članicami spremlja skupne količine zemeljskega plina, uvoženega prek tretjih držav, da bi ocenila morebitna tveganja za izogibanje členoma 3 in 4.

*Člen 7*

**Sodelovanje in izmenjava informacij**

1. Organ za izdajo dovoljenj je carinski organ, razen če država članica v ta namen imenuje drug organ. Kadar država članica za organ za izdajo dovoljenj imenuje organ, ki ni carinski organ, ta država članica o tem obvesti Komisijo.

2. Organi za izdajo dovoljenj sodelujejo in si izmenjujejo prejete informacije o uvozu zemeljskega plina z regulativnimi organi, pristojnimi organi in po potrebi carinskimi organi ter OLAF, EJT, ACER in Komisijo v skladu z njihovimi nalogami, odgovornostmi in pristojnostmi ter, kolikor je mogoče, za zagotovitev učinkovite ocene tega, ali se upoštevajo členi 3 in 4. Zlasti si izmenjujejo informacije o morebitnih praksah izogibanja, ugotovljenih med izvajanjem te uredbe.

3. Organi za izdajo dovoljenj in, kadar je ustrezno, carinski organi Komisiji predložijo ustrezne informacije, ki ji omogočajo spremljanje, ali so posebni pogoji, opisani v členu 4(1), (2), (3), (4) in (5) še vedno izpolnjeni. Komisija pri tem zlasti spremlja, ali se te določbe ne uporablja za izogibanje.

4. Poleg informacij, predloženih v skladu z odstavkom 3, organi za izdajo dovoljenj in, kadar je ustrezno, carinski organi mesečno poročajo regulativnim organom, pristojnim organom, ACER in Komisiji o ključnih elementih v zvezi z razvojem uvoza zemeljskega plina, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, kot so količine, uvožene na podlagi dolgoročnih ali kratkoročnih pogodb o dobavi, vstopne točke ali pogodbeni partnerji. Te informacije zajemajo tudi ključni razvoj dogodkov v zvezi z zemeljskim plinom, izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije in ki vstopa v Unijo v okviru tranzitnega postopka, kakor je določeno v členu 5(10).

5. Organi za izdajo dovoljenj in, če je ustrezno, carinski organi iz različnih držav članic si izmenjujejo prejete informacije o uvozu zemeljskega plina, kolikor je to potrebno, in med seboj sodelujejo, da bi zagotovili učinkovito izvrševanje te uredbe ter preprečili izogibanje. Uporabljajo obstoječa orodja in podatkovne zbirke, ki omogočajo učinkovito izmenjavo ustreznih informacij med nacionalnimi organi v njihovi državi članici in organi v drugih državah članicah, ali po potrebi vzpostavijo takšna orodja.

6. ACER do 1. julija 2026 in 1. julija 2027 na podlagi podatkov, ki jih prejme na podlagi te uredbe, in informacij v svoji lasti objavi poročilo s pregledom pogodb o dobavi zemeljskega plina, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, in oceno učinka diverzifikacije na energetske trge. To poročilo po potrebi zajema tudi podatke o zemeljskem plinu, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije in vstopa v Unijo v okviru tranzitnega postopka iz člena 5(10).

7. Komisija in ACER si po potrebi izmenjata ustrezne informacije , ki jih imata o pogodbah za uvoz zemeljskega plina, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, z organi za izdajo dovoljenj in, če je ustrezno, carinskimi organi , da bi olajšali izvrševanje te uredbe.

8. Kadar je to ustrezno za izpolnitev obveznosti glede izmenjave informacij v skladu s tem členom, se smiselno uporablja Uredba Sveta (ES) št. 515/97 ([13]).

*Člen 8*

**Kazni**

1. Države članice določijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za neupoštevanje členov 3, 4 ali 5.

2. Najvišja kazen za pravne osebe je vsaj:

(a) 3,5 % skupnega svetovnega letnega prometa podjetja za preteklo poslovno leto;

(b) 40 milijonov EUR ali

(c) 300 % ocenjenega prometa v smislu transakcij, ki se izračuna na podlagi količine zadevnega zemeljskega plina in pogodbenih cen za „dan vnaprej“ na trgu TTF.

Najvišja kazen za fizične osebe je najmanj 2,5 milijona EUR.

3. Kadar pravni sistem države članice pristojnim organom ne daje pooblastila za neodvisno nalaganje upravnih glob, se lahko ta člen uporablja tako, da pristojni organ sproži postopek za naložitev globe, pristojna nacionalna sodišča pa jo izrečejo, pri čemer mora biti zagotovljeno, da so ta pravna sredstva učinkovita in imajo enak učinek, kot ga imajo upravne globe, ki jih naložijo nadzorni organi. V vsakem primeru morajo biti globe učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

4. Države članice o teh pravilih in ukrepih uradno obvestijo Komisijo do 4. februarja 2028, in jo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

POGLAVJE IV

**NACIONALNI NAČRTI ZA DIVERZIFIKACIJO**

*Člen 9*

**Nacionalni načrti za diverzifikacijo za zemeljski plin**

1. Vsaka država članica pripravi načrt, v katerem opiše ukrepe, mejnike in morebitne ovire za diverzifikacijo svoje oskrbe s plinom (v nadaljnjem besedilu: nacionalni načrt za diverzifikacijo za zemeljski plin), da bi ustavile ves uvoz zemeljskega plina, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, v rokih na podlagi členov 3 in 4.

2. Nacionalni načrt za diverzifikacijo za zemeljski plin vključuje vse naslednje elemente:

(a) razpoložljive informacije o količini uvoza zemeljskega plina, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, v okviru obstoječih pogodb o dobavi;

([13]) Uredba Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravilnega izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje (UL L 82, 22.3.1997, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/515/oj).

(b) jasen opis vzpostavljenih podpornih ukrepov in podpornih ukrepov, načrtovanih na nacionalni ravni za nadomestitev zemeljskega plina, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, vključno s količinami, za katere se pričakuje, da bodo postopno opuščene, mejniki in časovnim razporedom izvajanja ter, kadar so na voljo, predvidenimi možnostmi za alternativne dobave in poti oskrbe. Taki ukrepi lahko vključujejo uporabo platforme EU za združevanje povpraševanja, vzpostavljene na podlagi člena 42 Uredbe (EU) 2024/1789, podporne ukrepe za prizadevanja energetskih podjetij za diverzifikacijo, sodelovanje v regionalnih skupinah, kot je skupina na visoki ravni za energetsko povezanost Srednje in Jugovzhodne Evrope, opredelitev alternativ uvozu zemeljskega plina z elektrifikacijo, ukrepe za energetsko samooskrbo, energetsko učinkovitost, spodbujanje proizvodnje bioplina, biometana in čistega vodika, uvajanje energije iz obnovljivih virov, prostovoljne ukrepe za zmanjšanje povpraševanja ali možnosti, da druge države članice olajšajo diverzifikacijo oskrbe;

(c) opredelitev morebitnih tehničnih, pogodbenih ali regulativnih ovir za nadomestitev zemeljskega plina, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, in možnosti za odpravo teh ovir.

3. Države članice Komisiji do 1. marca 2026 predložijo svoje nacionalne načrte za diverzifikacijo za zemeljski plin z uporabo predloge iz Priloge I.

4. Komisija po potrebi olajša pripravo in izvajanje nacionalnih načrtov za diverzifikacijo za zemeljski plin, tudi z zagotavljanjem najboljših praks in tehnične pomoči. V prehodnem obdobju za obstoječe pogodbe o dobavi na podlagi člena 4 te uredbe se Komisija usklajuje z državami članicami pri njihovih prizadevanjih za diverzifikacijo , da bi opredelila alternativne vire dobave. Z novimi dobavami bi lahko z uporabo obstoječe infrastrukture, ki se je prej uporabljala za zemeljski plin v tranzitu, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, nadomestili tudi izgubljene prihodke. Države članice koordinacijski skupini za plin redno poročajo o napredku, doseženem pri pripravi, sprejetju in izvajanju svojih nacionalnih načrtov za diverzifikacijo za zemeljski plin. Komisija na podlagi nacionalnih načrtov za diverzifikacijo za zemeljski plin oceni izvajanje postopnega opuščanja zemeljskega plina, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, in o svoji oceni poroča koordinacijski skupini za plin, kakor je določeno v členu 17 Uredbe (EU) 2017/1938.

*Člen 10*

**Nacionalni načrti za diverzifikacijo za nafto (surova nafta in naftni derivati)**

1. Država članica, ki uvaža nafto, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, pripravi načrt, v katerem opiše ukrepe, mejnike in morebitne ovire za diverzifikacijo oskrbe z nafto (v nadaljnjem besedilu: nacionalni načrt za diverzifikacijo za nafto), da bi do konca leta 2027 ustavila ves uvoz nafte, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije.

2. Nacionalni načrt za diverzifikacijo za nafto vključuje vse naslednje elemente:

(a) razpoložljive informacije o količini uvoza nafte, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije na podlagi obstoječih pogodb o dobavi;

(b) ukrepe, ki se načrtujejo na nacionalni ravni za nadomestitev nafte, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, vključno s količinami, za katere se pričakuje, da bodo postopno opuščene, mejniki in časovnim razporedom izvajanja ter možnostmi za alternativne dobave, poti oskrbe in vire energije ter možnostmi, da druge države članice olajšajo diverzifikacijo oskrbe;

(c) ukrepe, ki so že bili vzpostavljeni in so načrtovani na nacionalni ravni, da se zagotovita preglednost in sledljivost nafte, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, kolikor je mogoče, vključno z ukrepi za preverjanje uvoza, ki je bil morebiti na novo označen;

(d) morebitne prepovedi uvoza nafte, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, na nacionalni ravni;

(e) morebitne tehnične, pogodbene ali regulativne ovire za nadomestitev nafte, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, in možnosti za odpravo teh ovir.

3. Države članice do 1. marca 2026 predložijo Komisiji svoje nacionalne načrte za diverzifikacijo za nafto z uporabo predloge iz Priloge II. Komisija objavi nezaupno različico načrtov, ki jih je prejela od držav članic, najpozneje en mesec po predložitvi načrtov.

4. Komisija po potrebi olajša pripravo in izvajanje nacionalnih načrtov za diverzifikacijo za nafto, med drugim z zagotavljanjem najboljših praks in tehnične pomoči. Pomaga pri sodelovanju med državami članicami pri izvajanju nacionalnih načrtov za diverzifikacijo za nafto. Komisija oceni učinek morebitnega pospešenega prenehanja uvoza nafte na države članice, ki so zaradi popolne opustitve oskrbe z rusko nafto najbolj prizadete. Dejavno sodeluje z neposredno prizadetimi in drugimi ustreznimi državami članicami pri iskanju rešitev za zmanjšanje morebitnih tveganj, ugotovljenih v oceni. Države članice koordinacijski skupini za nafto, ustanovljeni s členom 17 Direktive Sveta 2009/119/ES ([14]), redno poročajo o napredku, doseženem pri pripravi, sprejetju in izvajanju svojih nacionalnih načrtov za diverzifikacijo za nafto.

5. Kadar je v nacionalnem načrtu za diverzifikacijo za nafto ugotovljeno tveganje, da postopna opustitev nafte, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, do konca leta 2027 morda ne bo dosežena, Komisija po oceni ustreznega nacionalnega načrta za diverzifikacijo in v treh mesecih po njegovi predložitvi zadevni državi članici izda priporočilo o tem, kako pravočasno doseči postopno opustitev. Zadevna država članica v skladu s tem priporočilom v treh mesecih posodobi svoj nacionalni načrt za diverzifikacijo za nafto, pri čemer upošteva priporočilo Komisije.

POGLAVJE V

**SPREMLJANJE ZANESLJIVOSTI OSKRBE S PLINOM**

*Člen 11*

**Spremembe Uredbe (EU) 2017/1938**

Uredba (EU) 2017/1938 se spremeni:

(1) v členu 2 se dodata naslednji točki:

„(33) ‚določba vzemi ali plačaj‘ pomeni pogodbeno določbo, ki kupca zavezuje, da prevzame dobavo ali plača določeno minimalno količino plina v določenem obdobju, ne glede na to, ali je plin dejansko prejet;

(34) ‚določba dobavi ali plačaj‘ pomeni pogodbeno določbo, ki prodajalca zavezuje k plačilu pogodbene globe v primeru nedobave plina.“;

(2) člen 14(6) se spremeni:

(a) v prvem pododstavku se doda naslednja točka:

„(c) Komisiji in zadevnim pristojnim organom priglasi naslednje informacije v zvezi s pogodbami o dobavi plina za plin, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije:

(i) informacije iz člena 5(1) Uredbe (EU) 2026/261 Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(ii) informacije o količinah, ki jih je treba dobaviti in vzeti, vključno z možnimi prožnostmi v okviru določbe vzemi ali plačaj ali določbe dobavi ali plačaj;

(iii) časovne razporede dobave (UZP) ali napovedi (plin iz plinovoda);

(iv) morebitne pogodbene prožnosti v zvezi z letnimi pogodbenimi količinami, vključno z nadomestnimi količinami;

([14]) Direktiva Sveta 2009/119/ES z dne 14. septembra 2009 o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov (UL L 265, 9.10.2009, str. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/119/oj).

(v) pogoje za prekinitev ali prenehanje oskrbe s plinom, vključno z določbami o višji sili;

(vi) informacije o tem, katero pravo ureja pogodbo in kateri arbitražni mehanizem je izbran;

(vii) ključne elemente drugih poslovnih sporazumov, ki so pomembni za izvajanje pogodbe o dobavi plina, razen informacij o cenah.

(*) Uredba (EU) 2026/261 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. januarja 2026 o postopnem opuščanju uvoza ruskega zemeljskega plina in pripravi na postopno opuščanje uvoza ruske nafte, izboljšanju spremljanja morebitnih energetskih odvisnosti in spremembi Uredbe (EU) 2017/1938 (UL L, 2026/261, 2.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/261/oj).“;

(b) dodajo se naslednji pododstavki:

„Informacije iz točke (c) prvega pododstavka se zagotovijo najpozneje 4. marca 2026 in za vsako pogodbo v razčlenjeni obliki, vključno s celotnimi ustreznimi deli besedila, razen informacij o cenah, zlasti kadar je popolno poznavanje formulacije pogodbenih določb ključno za oceno zanesljivosti oskrbe s plinom ali kadar so nekatere pogodbene določbe medsebojno povezane.

Ponudniki storitev terminalov za UZP Komisiji predložijo informacije v zvezi s storitvami, ki jih rezervirajo odjemalci iz Ruske federacije ali odjemalci pod nadzorom podjetij iz Ruske federacije, vključno s pogodbenimi storitvami, zadevnimi količinami in trajanjem pogodbe.“;

(3) v členu 17 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Komisija stalno spremlja izpostavljenost energetskega sistema Unije oskrbi, tudi prek tretjih držav, s plinom, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, zlasti na podlagi informacij, priglašenih Komisiji in pristojnim organom v skladu s členom 14(6), točka (c).

Komisija oceni izvajanje postopnega opuščanja plina, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, na podlagi Uredbe (EU) 2026/261 na nacionalni in regionalni ravni ter ravni Unije na podlagi nacionalnih načrtov za diverzifikacijo za nafto iz člena 9 navedene uredbe in svojo oceno sporoči koordinacijski skupini za plin.

Komisija na podlagi ocene iz tretjega odstavka objavi letno poročilo, ki vsebuje celovit pregled napredka, ki so ga države članice dosegle pri izvajanju svojih nacionalnih načrtov za diverzifikacijo za plin.

Komisija lahko v treh mesecih od predložitve nacionalnega načrta za diverzifikacijo za plin po potrebi izda priporočilo, v katerem so opredeljeni možni ukrepi za zagotovitev varne diverzifikacije oskrbe s plinom in pravočasne postopne opustitve plina, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije.

Ob upoštevanju tega priporočila, zadevna država članica v treh mesecih posodobi svoj nacionalni načrt za diverzifikacijo za plin, pri čemer upošteva priporočilo Komisije.“.

POGLAVJE VI

**KONČNE DOLOČBE**

*Člen 12*

**Poslovna skrivnost**

1. Za vse zaupne informacije, prejete, izmenjane ali posredovane v skladu s to uredbo, veljajo zahteve za varovanje poslovne skrivnosti iz tega člena.

2. Obveznost varovanja poslovne skrivnosti velja za vse osebe, ki delajo ali so delale za organe, vključene v izvajanje te uredbe, in katero koli fizično ali pravno osebo, na katero so ustrezni organi prenesli svoja pooblastila, vključno z revizorji in strokovnjaki, ki so jih ti organi pogodbeno zaposlili.

3. Informacije, ki so poslovna skrivnost, se ne razkrijejo, razen na podlagi določb prava Unije ali nacionalnega prava.

4. Vse informacije, ki si jih ustrezni organi ali države članice izmenjajo v skladu s to uredbo in ki zadevajo poslovne ali operativne pogoje ali druge gospodarske ali osebne zadeve, veljajo za zaupne in zanje veljajo zahteve za varovanje poslovnih skrivnosti, razen kadar ustrezni organ v času posredovanja teh informacij navede, da se lahko razkrijejo, kadar se razkritje zahteva na podlagi določb iz prava Unije ali nacionalnega prava ali kadar je tako razkritje potrebno v sodnih postopkih.

*Člen 13*

**Spremljanje**

1. Komisija stalno spremlja razvoj energetskega trga Unije, zlasti v zvezi z morebitnimi odvisnostmi od oskrbe s plinom ali drugimi tveganji za zanesljivost oskrbe z energijo v zvezi z uvozom energije iz Ruske federacije. Komisija do 4. februarja 2028 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te uredbe.

To poročilo vključuje oceno učinkovitosti postopka pridobitve predhodnega dovoljenja iz člena 5. Vključuje tudi informacije o morebitnih težavah z zanesljivostjo oskrbe v zvezi z zemeljskim plinom, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, v skladiščih Unije. Poleg tega poročilo vključuje oceno učinkovitosti izmenjave informacij in sodelovanja med ustreznimi organi v skladu s členom 6 ter členom 7(2) in (5) ter po potrebi vsebuje priporočila za izboljšanje take izmenjave informacij in sodelovanja.

2. V primeru nenadnih in pomembnih dogodkov, ki resno ogrožajo zanesljivost oskrbe z energijo v eni ali več državah članicah, ter po razglasitvi izrednih razmer v skladu s členom 11 ali 12 Uredbe (EU) 2017/1938, lahko Komisija s sklepom v celoti ali delno začasno opusti uporabo poglavja II te uredbe v eni ali več državah članicah. V takem primeru lahko Komisija tudi začasno opusti zahtevo po predhodnem dovoljenju na podlagi člena 5(2) te uredbe. Odločitev Komisije vsebuje nekatere pogoje, zlasti za zagotovitev, da je vsaka začasna opustitev strogo omejena na obravnavo grožnje. Začasna opustitev je omejena na obdobje, ki je nujno potrebno za premostitev časa, dokler ni na voljo zadostne dobave iz držav, razen Ruske federacije, da se zadosti povpraševanju Unije. Ne odobri se za več kot štiri tedne hkrati in se lahko podaljša le, če še vedno veljajo pogoji za izredne razmere na podlagi člena 11 Uredbe (EU) 2017/1938. Pod začasno opustitvijo na podlagi tega odstavka so dovoljene le kratkoročne pogodbe o dobavi. Komisija o vsaki taki začasni opustitvi obvesti države članice in koordinacijsko skupino za plin ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem utemelji začasno prekinitev in njeno morebitno podaljšanje. Komisija poročilo predloži Evropskemu parlamentu, če je k temu pozvana.

*Člen 14*

**Začetek veljavnosti in uporaba**

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 3 se uporablja od 18. marca 2026, razen, če je v členu 4 določeno drugače.

Člen 5 se začne uporabljati 18. februarja 2026.

Ta uredba ne posega v uporabo prepovedi v zvezi z UZP, določene v Uredbi (EU) št. 833/2014, ki se uporablja in upošteva ne glede na določbe te uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. januarja 2026

| *Za Evropski parlament* | *Za Svet* |
|---|---|
| *predsednica* | *predsednica* |
| R. METSOLA | M. RAOUNA |

*PRILOGA I*

**Predloga za nacionalne načrte za diverzifikacijo za zemeljski plin**

Ta predloga je namenjena nacionalnim organom, ki pripravljajo nacionalni načrt za diverzifikacijo, kot je določeno v členu 9. Vključuje naslednje:

Splošne informacije

| | |
|---|---|
| Ime organa, ki je odgovoren za pripravo načrta | |
| Opis plinskega sistema. Vključevati mora opis:<br>(i) povpraševanja po plinu;<br>(ii) strukture oskrbe ob upoštevanju odvisnosti od ruske dobave. | |

Glavne informacije o uvozu zemeljskega plina, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije v državo članico

| | |
|---|---|
| Sklicevanje na posamezne pogodbe, ki so jih uvozniki sporočili pristojnim organom in Komisiji | |
| Kadar je ustrezno, storitve terminalov za UZP, ki jih rezervirajo družbe ali povezana podjetja iz Ruske federacije | |
| Skupne pogodbene količine zemeljskega plina, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije v državo članico<br>Pogodbene prožnosti in mesto dobave (povezovalna točka, uvozna točka, terminal za UZP itd.) | |

Opis ukrepov za nadomestitev zemeljskega plina, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije

Opis vključuje naslednje elemente:

| | |
|---|---|
| Možnosti diverzifikacije:<br>(i) alternativne dobave;<br>(ii) alternativne poti oskrbe;<br>(iii) združevanje povpraševanja | |
| Opis ukrepa in njegovih ciljev, vključno s količinami, za katere se pričakuje postopno opuščanje, in vmesnimi koraki v primeru večstopenjskega ukrepa | |
| Časovni okvir izvajanja | |
| Vpliv ukrepov na energetski sistem, vključno z vzorci pretoka, infrastrukturnimi zmogljivostmi, tarifami itd. | |
| Vpliv na sosednje države članice | |

Tehnične, pogodbene ali regulativne ovire za nadomestitev zemeljskega plina, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije

| | |
|---|---|
| Tehnične, pogodbene ali regulativne ovire | |
| Možnosti za odpravo ovir in časovni okvir | |
| Kategorija | Nadomestitev količin za postopno opuščanje ([1]) |
| Zahtevane informacije | Opis veljavnih in načrtovanih ukrepov na nacionalni ravni za nadomestitev preostalih količin zemeljskega plina, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije:<br>(i) količine, za katere se pričakuje, da bodo postopno opuščene z vsakim ukrepom,<br>(ii) časovni okvir izvajanja (začetek–konec),<br>(iii) možnosti za alternativne dobave in poti oskrbe |
| Plin iz plinovoda | |
| UZP | |

([1]) Taki ukrepi lahko vključujejo uporabo platforme EU za združevanje povpraševanja na podlagi člena 42 Uredbe (EU) 2024/1789, podporne ukrepe za prizadevanja energetskih podjetij za diverzifikacijo, sodelovanje v regionalnih skupinah, kot je skupina na visoki ravni za energetsko povezanost Srednje in Jugovzhodne Evrope (CESEC), opredelitev alternativ uvozu zemeljskega plina z elektrifikacijo, ukrepe za energetsko učinkovitost, spodbujanje proizvodnje bioplina, biometana in čistega vodika, uvajanje energije iz obnovljivih virov ali prostovoljne ukrepe za zmanjšanje povpraševanja.

*PRILOGA II*

**Predloga za nacionalne načrte za diverzifikacijo za nafto**

Ta predloga je namenjena nacionalnim organom, ki pripravljajo podrobni nacionalni načrt za diverzifikacijo, kot je določeno v členu 10. Predloga vključuje naslednje:

Splošne informacije

| | |
|---|---|
| Ime organa, ki je odgovoren za pripravo načrta | |
| Opis naftnega sistema. Vključevati mora opis:<br>(i) povpraševanja po nafti;<br>(ii) strukture oskrbe ob upoštevanju odvisnosti od ruske dobave. | |

Glavne informacije o uvozu nafte (surova nafta in naftni derivati), ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije v državo članico

| | |
|---|---|
| Skupne pogodbene količine nafte, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije za dobavo v državo članico<br>Datum izteka pogodbenih obveznosti | |
| Informacije o identiteti različnih deležnikov (prodajalec, uvoznik in kupec) | |

Opis ukrepov za nadomestitev nafte, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije

Opis vključuje naslednje elemente:

| | |
|---|---|
| Možnosti diverzifikacije:<br>(i) alternativne dobave;<br>(ii) alternativne poti oskrbe | |
| Opis ukrepa in njegovih ciljev, vključno s količinami, za katere se pričakuje postopno opuščanje, in vmesnimi koraki v primeru večstopenjskega ukrepa.<br>Ukrepi, ki so že bili vzpostavljeni in so načrtovani na nacionalni ravni, da se zagotovita preglednost in sledljivost nafte, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije, kolikor je mogoče, vključno z ukrepi za preverjanje uvoza, ki je bil morebiti na novo označen | |
| Časovni okvir izvajanja | |
| Vpliv ukrepov na energetski sistem, vključno z vzorci pretoka, infrastrukturnimi zmogljivostmi, tarifami itd. | |
| Vpliv na sosednje države članice | |

Tehnične, pogodbene ali regulativne ovire za nadomestitev nafte, ki izvira ali se neposredno ali posredno izvaža iz Ruske federacije

| | |
|---|---|
| Tehnične, pogodbene ali regulativne ovire | |
| Možnosti za odpravo ovir in časovni okvir | |